

Sygn. akt VI GC 1522/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk	

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko A. Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. Ł. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1 289,49 złotych (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie licznymi za okres od dnia 04 października 2018 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanej A. Ł. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 317 złotych (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1522/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 marca 2019 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. Ł. kwoty 1 289,50 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych licznymi za okres od dnia 04 października 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy numer (...) wykonał na rzecz pozwanej A. Ł. naprawę pojazdu marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...) i wystawił pozwanej z tego tytułu fakturę numer (...). Powód nabył również wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z faktury numer (...)(...)związaną z przedmiotową naprawą. Nadto, jak wskazał powód, ubezpieczyciel wypłacił mu odszkodowanie obejmujące koszty naprawy pojazdu w kwocie 8 305,86 złotych netto, wobec czego do zapłaty przez pozwaną A. Ł. pozostaje kwota odpowiadająca podatkowi VAT z powyższych faktur będąca przedmiotem sporu, której to kwoty pozwana A. Ł., mimo wezwania, w całości nie uiściła.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 maja 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 2270/19 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwana A. Ł. wniosła o oddalenie powództwa w uzasadnieniu wskazując, że w dniu 07 września 2018 roku zleciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w W. oraz (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. naprawę uszkodzonego pojazdu i zawarła stosowną umowę zlecenia naprawy. Nadto pozwana wskazała, że upoważniła wykonawcę do występowania w jej imieniu przed ubezpieczycielem w sprawach związanych z uzyskaniem odszkodowania za szkodę pojazdu i informowała powoda o braku możliwości odliczenia całego podatku VAT, albowiem pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej może odliczyć jedynie 65% z połowy podatku VAT. Pozwana wskazała, że zapłaciła powodowi w dniu 21 listopada 2018 roku część podatku VAT w wysokości, w jakiej mogła go odliczyć, tj. w kwotach 359,88 złotych i 260,98 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia pojazdu marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...).

Właścicielem tego pojazdu był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., zaś jego użytkownikiem (jako leasingobiorca) – A. Ł. prowadząca działalność gospodarczą.

A. Ł. jest podatnikiem czynnym VAT. Jest ona uprawniona do obniżenia należnego podatku VAT jedynie o część kwoty podatku naliczonego.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest uprawniony do obniżenia należnego podatku VAT o 100% kwoty podatku naliczonego.

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej V. (...) z siedzibą w W..

Niesporne

W dniu 07 września 2018 roku A. Ł. reprezentowana przez D. Ł. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. (w zakresie części) oraz (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (w zakresie usługi) umowę zlecenie numer (...), na podstawie której zleciła wykonawcy m. in. przeprowadzenie określonych w umowie prac naprawczych pojazdu marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...).

Na podstawie zawartej umowy A. Ł. upoważniła także wykonawcę do występowania w jej imieniu przed ubezpieczycielem w sprawach związanych z uzyskaniem odszkodowania (§ 2 ust. 4) oraz do odbioru przyznanego odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...) przyznanego przez ubezpieczyciela sprawcy szkody w kwocie określonej w fakturach wystawionych przez wykonawcę i zaliczenia otrzymanej kwoty na poczet wynagrodzenia z tytułu niniejszej umowy (§ 4 ust. 2).

Zgodnie z § 3 ust. 3 umowy zlecająca naprawę A. Ł. zobowiązała się do zapłaty podatku VAT wynikającego z naprawy (w kasie gotówką lub kartą płatniczą).

W § 4 ust. 5 umowy strony zastrzegły, że w przypadku jakichkolwiek potrąceń w wypłacie odszkodowania przez ubezpieczyciela wypłaconą różnicę pomiędzy fakturą a wypłaconym odszkodowaniem pokrywa zlecający. Zgodnie zaś z § 4 ust. 8 umowy w przypadku, gdy właściciel lub użytkownik jest podatnikiem podatku VAT, a w konsekwencji czego ubezpieczyciel będzie wypłacać odszkodowanie w kwocie netto, obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku spoczywa na zamawiającym. Uregulowanie tej kwoty uznano za warunek wydania pojazdu.

umowa zlecenie – k. 6-7 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonali naprawy pojazdu marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...)

zgodnie z zaakceptowaną przez (...) spółkę akcyjną V. (...) z siedzibą w W. kalkulacją naprawy i zleceniem z dnia 07 września 2018 roku.

Za wykonaną usługę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wystawił A. Ł. w dniu 19 września 2018 roku fakturę numer (...) na kwotę 4 294,46 złotych brutto (3 491,43 złotych netto, podatek VAT – 803,03 złotych), z terminem płatności do dnia 26 września 2018 roku.

Za wykonaną usługę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił A. Ł. w dniu 19 września 2018 roku fakturę numer (...) na kwotę 5 921,75 złotych brutto (4 814,43 złotych netto, podatek VAT – 1 107,32 złotych), z terminem płatności do dnia 03 października 2018 roku.

Powyższe faktury zostały przekazane do (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał odszkodowanie w kwocie 8 305,86 złotych, tj. w kwocie netto wynikającej z przedstawionych faktur.

kalkulacja kosztów naprawy – k. 9-15 akt, faktury – k. 16, 17 akt, potwierdzenie przelewu – k. 18 akt

Pojazd marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...) został przez A. Ł. odebrany w dniu 20 września 2018 roku bez jakichkolwiek zastrzeżeń co do przeprowadzonej naprawy.

niesporne, a nadto: oświadczenie – k. 8 akt

A. Ł. dokonała na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaty kwoty 359,88 złotych tytułem zapłaty części podatku VAT wynikającego z faktury numer (...), tj. w części, w jakiej jest ona uprawniona do obniżenia należnego podatku VAT o podatek naliczony.

A. Ł. dokonała na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. zapłaty kwoty 260,98 złotych tytułem zapłaty części podatku VAT wynikającego z faktury numer (...), tj. w części, w jakiej jest ona uprawniona do obniżenia należnego podatku VAT o podatek naliczony.

niesporne, a nadto: potwierdzenie przelewów – k. 18 akt

W dniu 18 grudnia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (jako nabywca) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. (jako zbywającym) umowę przelewu wierzytelności przysługującej zbywającemu wobec A. Ł. z tytułu zapłaty za naprawę pojazdu w związku ze szkodą komunikacyjną w pojeździe marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...) w kwocie 542,05 złotych stanowiącej pozostałą część podatku VAT, tj. różnicę pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a kosztami określonymi w fakturze numer (...) i kwotą 260,98 złotych uiszczoną przez A. Ł..

umowa przelewu wierzytelności pieniężnej – k. 19 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kilkakrotnie wzywał A. Ł. do zapłaty kwoty 1 289,50 złotych tytułem pozostałej części kosztów naprawy odpowiadającej pozostałej części podatku VAT.

A. Ł. nie uregulowała powyższej należności.

wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania i odbioru – k. 20-23 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności, w szczególności Sąd nie oparł się na przedłożonych przez pozwaną opinii radcy prawnego oraz stanowisku Rzecznika Finansowego mając na uwadze, że Sąd nie jest związany zawartymi tam poglądami prawnymi, tym bardziej, że sytuacja leasingobiorcy jest inna w przypadku odszkodowania pokrywającego koszty naprawy pojazdu (gdzie poszkodowanym jest właściciel pojazdu, leasingodawca) i w przypadku odszkodowania pokrywającego koszty najmu pojazdu zastępczego (gdzie poszkodowanym jest leasingobiorca).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 11 grudnia 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań stron na okoliczności związane z brakiem – po stronie pozwanej – możliwości odliczenia pełnej kwoty podatku VAT (okoliczność ta była niesporna, jednakże pozostawała bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia) oraz na okoliczność bezzasadności roszczenia powoda – ocena bowiem, czy roszczenie powoda jest zasadne, czy nie jest zasadne należy bowiem wyłącznie do Sądu, a w niniejszej sprawie spór między stronami miał charakter tzw. sporu o prawo, gdyż wszystkie okoliczności faktyczne sprawy były niesporne.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. Ł. kwoty 1 289,50 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 04 października 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z łączącej go z pozwaną umowy zlecenia numer (...) na naprawę pojazdu marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...), faktu prawidłowego wykonania naprawy tego pojazdu oraz uzyskania od ubezpieczyciela sprawcy szkody jedynie częściowego wynagrodzenia za przeprowadzoną naprawę, tj. w kwocie netto. Dochodzona niniejszym pozwem kwota stanowiła różnicę między kwotą uiszczoną na rzecz powoda przez ubezpieczyciela a kwotą stanowiącą koszty naprawy pojazdu wynikającą z faktur pomniejszoną o kwoty wpłacone przez pozwaną A. Ł. (359,88 złotych, 260,98 złotych, tj. łącznie kwotą 620,86 złotych) i odpowiadała pozostałej wartości należnego podatku VAT.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zasadniczo okoliczności sprawy pozostawały między stronami bezsporne. Strony były zgodne co do tego, że zawarły wskazaną przez powoda umowę zlecenia naprawy pojazdu użytkowanego przez pozwaną oraz że ubezpieczyciel sprawcy szkody (w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych) wypłacił stronie powodowej odszkodowanie w kwocie 8 305,86 złotych stanowiące pokrycie kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu w kwocie netto, jak również, że pozwana A. Ł. tytułem części podatku VAT uiściła powodowi kwotę 620,86 złotych.

Pozwana A. Ł. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu wskazała, że upoważniła wykonawcę do występowania w jej imieniu przed ubezpieczycielem w sprawach związanych z uzyskaniem odszkodowania za szkodę pojazdu i informowała powoda o braku możliwości odliczenia całego podatku VAT, albowiem pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej może odliczyć jedynie 65% z połowy podatku VAT.

Jednocześnie wyjaśnienia wymaga, że nie budzi w doktrynie i orzecznictwie dotyczącym zasad odpowiedzialności cywilnej za szkodę związaną z ruchem pojazdu mechanicznego wątpliwości, że w przypadku pojazdów, co do których zawarto umowę leasingu w razie uszkodzenia takiego pojazdu, poszkodowanym w zakresie kosztów naprawy tego pojazdu jest właściciel, a zatem w niniejszej sprawie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., korzystający z prawa do pełnego odliczenia podatku VAT. Wobec tego należne mu odszkodowanie z tego tytułu – kosztów naprawy – jest odszkodowaniem w kwocie netto. W przypadku uszkodzenia pojazdu leasingowanego korzystający (w niniejszej sprawie pozwana) nie jest poszkodowanym, albowiem nie jest właścicielem rzeczy, a jedynie jej posiadaczem zależnym i tym samym nie ona doznaje szkody z tego tytułu w swoim majątku. Jednocześnie art. 709⁷ k.c. nakładający na korzystającego (pozwaną) obowiązek utrzymywania rzeczy w należywym stanie, w szczególności poprzez dokonywanie jej konserwacji i napraw niezbędnych do zachowania rzeczy w stanie nie pogorszonym nie dotyczy napraw szkód wyrządzonych w przedmiocie leasingu przez osoby trzecie. Za takie

uszkodzenia rzeczy (przedmiotu leasingu) leasingobiorca nie odpowiada (tak A. Kidyba, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania – część szczególna, wersja elektroniczna). Kluczowym zatem dla oceny rozliczenia podatku VAT jest status podatkowy właściciela pojazdu – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., przy czym korzystanie przez niego z prawa do pełnego odliczenia podatku VAT (100%) nie było sporne. W związku zaś z tym, że najistotniejszy był status prawno – podatkowy poszkodowanego – osoby uprawnionej do odszkodowania – leasingodawcy, a nie leasingobiorcy (pозwanej), bez znaczenia pozostawał fakt wystawienia faktur za naprawę pojazdu na użytkownika pojazdu – pozwaną A. Ł., która ma prawo jedynie do częściowego odliczenia tego podatku (to samo dotyczy także użytkownika, który nie jest podatnikiem podatku VAT). Wskazać należy przy tym także, że również w żadnej mierze zawarta przez pozwaną a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowa leasingu i zawarte tam ewentualnie ustalenia odnośnie pokrywania kosztów naprawy pojazdu nie mogłyby oddziaływać na zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody – źródłem bowiem obowiązku wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela nie jest umowa leasingu, a czyn niedozwolony sprawcy szkody, z którym ubezpieczyciela łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W tej sytuacji bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, która dotyczy odszkodowania obejmującego koszty naprawy pojazdu i odpowiedzialności pozwanej za zapłatę pozostałej części należności za naprawę w postaci równowartości podatku VAT – pozostaje okoliczność zakresu zwolnienia, z którego korzysta pozwana będąca leasingobiorcą zlecającym przedmiotową naprawę, gdyż to nie ona w związku z naprawą pojazdu ma status poszkodowanego, lecz właściciel pojazdu i to zakres jego zwolnienia wyznacza zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela sprawcy szkody z tego tytułu (tak również Sąd Rejonowy w Toruniu w wyroku z dnia 29 sierpnia 2018 roku, sygn. akt V GC 824/18). Skoro zatem właściciel uszkodzonego pojazdu marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. miał prawo do odszkodowania w kwocie netto (z uwagi na uprawnienie do odliczenia 100% wartości podatku VAT), pozwany ubezpieczyciel jedynie w takim zakresie zobowiązany był tę szkodę pokryć i taką właśnie kwotę przekazał powodowi, który zgodnie z umową zlecenia naprawy zaliczył ją na poczet wynagrodzenia za przeprowadzoną naprawę (§ 4 ust. 2 umowy).

W ocenie Sądu zapisy umowy zawartej pomiędzy stronami jasno i precyzyjnie określają natomiast także zakres odpowiedzialności pozwanej. Jego doprecyzowaniem jest § 3 ust. 3 umowy wskazujący wprost i wyraźnie, że zlecająca naprawę A. Ł. zobowiązana jest do zapłaty podatku VAT wynikającego z naprawy (w kasie gotówką lub kartą płatniczą). Głównym celem zawarcia w umowie analizowanych zapisów było bowiem niewątpliwie zapewnienie powodowi pokrycia wszelkich różnic w płatnościach za wykonane prace. Wskazać bowiem w tym miejscu należy, że powód nie ma legitymacji prawnej do domagania się od ubezpieczyciela pokrycia pozostałej do zapłaty kwoty podatku VAT, gdyż nie wiąże go z ubezpieczycielem żaden stosunek prawny (powód został jedynie uprawniony do odbioru odszkodowania, poszkodowany właściciel pojazdu nie dokonał przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania na rzecz powoda) i co więcej, ubezpieczyciel zgodnie z zasadą przyjętą powszechnie w orzecnictwie, pokrył szkodę wypłacając odszkodowanie w kwocie netto, jako że poszkodowany – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. korzysta z odliczenia podatku VAT w pełnej wysokości. W tej sytuacji nieuzasadnione są oczekiwania pozwanej, że naprawa pojazdu, z którego korzysta i którą zleciła, powinna odbyć się częściowo kosztem majątku powoda. Bezsprzecznie powód wykonał swoje zobowiązanie i zgodnie z umową zlecenia naprawił pozwanej uszkodzony pojazd, a więc pozwana korzysta z jego pracy, wobec czego to pozwana zobowiązana jest rozliczyć się z powodem za tę naprawę o określonej przeciw wartości. Nie może być przeciw tak, że naprawa o określonej wartości została wykonana, a pozwana, która ją zleciła, pokryła jej wartość jedynie w części (odpowiadającej wypłaconemu przez ubezpieczyciela odszkodowaniu i części podatku VAT), oczekując, mimo iż korzysta z tej naprawy (bo ma przeciw pojazd naprawiony), że w pozostałym zakresie koszty te przejmie na siebie wykonawca naprawy (powód).

A zatem przyjmując należy, że skoro dotychczas powód uzyskał pokrycie kosztów naprawy zleconej przez pozwaną A. Ł. w kwocie 8 305,86 złotych (wypłaconych zasadnie przez ubezpieczyciela jako kwota netto) i w kwocie 620,86 złotych (część podatku VAT uiszczona przez pozwaną), lecz nie pokrywają one w całości kosztów naprawy pojazdu marki S. model O. o numerze rejestracyjnym (...) wynikających z wystawionych faktur, którą to naprawę zleciła sama pozwana,

to zgodnie z § 3 ust. 3, § 4 ust. 5 oraz § 4 ust. 8 zdanie pierwsze umowy, który wprost stanowi, że w razie wypłaty przez ubezpieczyciela odszkodowania w kwocie netto, to zlecającego (w analizowanej sprawie więc pozwaną) obciążać będzie obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku, nie było wątpliwości, że to pozwaną, obciąża obowiązek zapłaty pełnej kwoty podatku VAT wynikającej z faktur i pozostaje to zupełnie bez związku z okolicznością dotyczącą wysokości podatku, do odliczenia której pozwana jest uprawniona (bądź nie jest).

W tej sytuacji mając na uwadze, że ubezpieczyciel sprawcy szkody wypłacił kwotę 8 305,86 złotych (odpowiadającą kwocie kosztów naprawy w wartości netto), zaś faktury za naprawę opiewały na łączną kwotę 10 216,21 złotych brutto (5 921,75 złotych oraz 4 294,46 złotych) oraz mając na uwadze, że pozwana A. Ł. tytułem części podatku VAT uiściła kwotę 620,86 złotych, koszty przeprowadzonej naprawy – obciążające pozwaną A. Ł. – nie zostały pokryte powodowi w kwocie 1 289,49 złotych, wobec czego żądanie powoda w tym zakresie było zasadne (10 216,21 złotych – 8 305,86 złotych – 620,86 złotych = 1 289,49 złotych).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd zasądził na podstawie art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z § 3 ust. 3, § 4 ust. 5 oraz § 4 ust. 8 zdanie pierwsze umowy w zw. z art. 481 k.c. od pozwanej A. Ł. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1 289,49 pozvem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 04 października 2018 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za nieudowodnione Sąd orzekł jak w punkcie drugim wyroku oddając powództwo na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario.

Odnośnie kosztów procesu, to Sąd zważył, iż przepis art. 98 § 1 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Przepis art. 100 k.p.c. wskazuje natomiast, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Niewątpliwie w niniejszej sprawie wskazać należy, że powód przegrał sprawę jedynie w nieznaczej części żądania. W tej sytuacji w ocenie Sądu całością kosztów procesu należało zatem obciążyć pozwaną, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 punkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265) zasądając od niego na rzecz powoda kwotę 317 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (270 złotych), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 złotych) i opłaty sądowej od pozwu (30 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 14 grudnia 2019 roku